

۲۰۱۴/۶/۱۴

جليل غنى

حماسه آفرینی ملت افغانستان و مشارکت ملی

ملت افغانستان باز هم مثل دور اول انتخابات، با رفتن به پای صندوق های رای در انتخابات تاریخی و بی سابقه بیست و چهارم جوزا مطابق چهاردهم جون ۲۰۱۴ حماسه آفرید. این انتخابات را می توان یک انقلاب اجتماعی و مشارکت ملی خواند که در تاریخ افغانستان بی سابقه بود.

اگر مشارکت ملی را سهم گیری مردم و اقشار مختلف ملت در یک امر ملی خوانده بتوانیم که برای بر آورده ساختن یک هدف ملی و تأمین منافع ملی در آن اشتراک می کنند، بدون شک این انتخابات ممثل بی نظیری از مشارکت ملی در افغانستان است.

گرچه در دوران مبارزات انتخاباتی، مخصوصاً دور دوم بیشتر از ادبیات قومی استفاده شد و در قطبی ساختن جامعه بی تأثیر نبود و ائتلاف ها و حمایت ها هم از دو کاندید مشخص بیشتر جنبه قومی خاصاً در یک سمت قرار گرفته بود، اما با ارزیابی های مقدمات از ناظرین و شاهدان عینی و تحلیل های اهل خبره چنین بر می آید که عنصر ملی درین انتخابات باز هم مثل دور اول تأثیر داشته است. در دور قبلی بیست و پنج فی صد آرای داده شده ملی بود و در پایان شمارش آراء معلوم خواهد شد که چند در صد آرای این دور ملی بوده است.

اما یک نکته روشن است که مردم افغانستان درک کرده اند که کارت های تفرقه افگنی دیگر برنده نیست و بازی گران چنین کارت ها هم باید درک کرده باشند، چنانچه معترف هم هستند، که مردم با آگاهی سیاسی این بار رأی داده اند. مردم افغانستان تجربه خوبی از سی سال جنگ و برادر کشی گرفته اند و می دانند که اقوام این خطه افتخار آفرین هزاران سال است در محدوده های مختلف جغرافیایی که زمانی از نیشاپور تا دهلی با مرکزیت های در کابل و قندهار و غزنی گسترش داشت، پهلوی هم زیسته اند و نجات این ملت در اتحاد و اتفاق آن است نه در اختلاف و نفاق.

مردم افغانستان دیگر فریب تعبیر ها و قرانت های منفعت جویانه از «وحدت ملی» را نمی خورند و می دانند که پیروزی و پیشرفت ها در مشارکت تمام اقوام و قبایل و عشایر ساکن درین خطه نهفته است. کلماتی از قبیل آنچه که والی پکتیکا در یک اجتماع انتخاباتی ده روز قبل ندا کرد که «ای پشتون های شمال طوق غلامی را بر گردن تان نیندازید» تأثیری بر تصمیم مردم آگاه و دوراندیش افغانستان نداشته است و رأی آنها رأی قومی، سمتی، نژادی و زبانی و فرقی نه بلکه رأی ملی بوده است و نتیجه این ادعا را به اثبات خواهد رسانید. از صحبت های رسانه ها با طبقات مختلف مردم بر می آید که نزد آنها منافع ملی، تأمین امنیت، آوردن صلح و رفع نیازمندی های اولیه اولویت داشته است نه تعلقات قومی و نژادی و منطقی.

این انتخابات بار دیگر ضربه کوبنده بر دشمنان افغانستان و حامیان بد اندیش آنها وارد کرد و بار دیگر به دهشت افگنی، خصومت با پیشرفت و انکشاف، مخالفت با تحقق حقوق مدنی جواب رد داد. دشمن با تفکر متحجر طالبی و دادن تلفات نتوانست از یمن نیروهای امنیتی متعهد و فداکار افغانستان این انتخابات را مختل و یا نا کام سازد و باز هم بیش از هفت میلیون زن و مرد افغان به پای صندوق های رأی رفتند تا سرنوشت کشور را تعیین و زعیم آینده شانرا انتخاب کنند.

این انتخابات متضمن ثبات و آینده تابناک و استحکام وحدت ملی افغانستان است مشروط به اینکه کاندیدان نتیجه انتخابات را به پذیرند و متعهد به تشکیل حکومتی همه شمول و ملی به اشتراک همه اقشار و اقوام افغانستان باشند و این چیزی است که ملت با قبول خطر و تهدید های امنیتی برای آن رأی داد و از آنها انتظار دارد.

ثبات افغانستان منافع غیر مشروع همسایگان آزمند و منفعت جو را به خطر می اندازد و به همین دلیل است که هر دو همسایه ما با انواع مختلف سعی داشته اند تا به نحوی از انجا در امور انتخابات و یا در تخریب آن مداخله داشته باشند که خوشبختانه به نیت شوم شان نایل نشدند.

ایران می داند که هر یک از کاندیدان که پیروز شود امضای معاهده امنیتی با ایالات متحده، که مورد تأیید ملت افغانستان است، در صدر اولویت های حکومت قرار دارد و با امضای این پیمان دست اندازی های کشور های همسایه مهار خواهد شد و حامیان بین المللی افغانستان نخواهند گذاشت که افغانستان در مسیری قرار بگیرد که امروز عراق قرار دارد و به سوی متلاشی شدن و پارچه شدن و بی ثباتی می رود. ایران بار ها بدون هر گونه ملاحظه ای مخالفت

د پائو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې بڼې پاڼوالې دليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

صریح خود را با امضای این پیمان اعلام داشته است حتی زعمای آن کشور در کابل هم بدون هیچگونه ملاحظه دیپلماتیک با حضور رئیس جمهور کرزی گفته اند که باید قوای امریکا از افغانستان خارج شود و آقای کرزی هم خاموشانه و بدون جواب به مداخله رسمی آنها گوش داد. لذا کوشش های پشت پرده و آشکار و پنهان به عمل آمد تا اگر این انتخابات بتواند نا کام گردد حتی سوء قصد به جان یک کاندید هم شد که خوشبختانه نجات یافت و نه انتخابات برای یک سال دیگر مطابق به قانون اساسی به تعویق می افتاد. اینکه چه گروه و یا کشوری در این حمله دست داشت سوالی است که شاید هیچگاهی جواب داده نشود چون حمله انتحاری بود اگر برگه هم بدست آید شاید روی ملحوظاتی افشاء نشود.

پاکستان هم بی کار نه نشست و از ایالات متحده خواسته است که با تغییر حکومت در افغانستان و خروج قوای بین المللی از افغانستان در پایان سال ۲۰۱۴ منافع پاکستان را فراموش نکند. منشاء این نگرانی و هراس می تواند انقلاب اجتماعی و مشارکت ملی باشد که حماسه انتخابات آنرا آفرید.

نگرانی ها و هراس پاکستان را می توان چنین خلاصه نمود:

۱ - عدم موجودیت یک موافقتنامه ستراتیژیک با ایالات متحده
۲ - تعهد ایالات متحده به دوام همکاری های اقتصادی و ستراتیژیک با افغانستان که معاهده امنیتی متضمن آنست و کاندیدان انتخابات ریاست جمهوری هم تعهد کرده اند که آنرا امضاء خواهند کرد.

۳ - نفوذ سیاسی بیشتر هند، رقیب سرسخت پاکستان در افغانستان، مخصوصاً بعد از آنکه هند موافقه کرد که قیمت برخی از سلاح مورد نیاز اردوی افغانستان را از روسیه بپردازد و در تجهیز و تربیه پرسونل نظامی افغانستان همکاری نماید.

۴ - قوت گرفتن بیشتر طالبان پاکستانی.

۵ - چند پارچه شدن طالبان مخالف حکومت افغانستان و پیوستن تعدادی از آنها به پروسه سیاسی در افغانستان، از جمله تشکیل و ثبت حرکت "نجات افغانستان" توسط سید اکبر آغا و ورود معتصم آغا جان یکی از رهبران سابقه طالبان به افغانستان.

۶ - از دست دادن منافع و امتیازات اقتصادی با راه یافتن تجار افغانستان برای واردات و صادرات از طریق بندر چاه بهار ایران و دور نمای بهبود مناسبات ایالات متحده و غرب در مجموع با ایران با حل اختلافات روی برنامه ذروی ایران.

ستراتیژی پاکستان را در برابر افغانستان می توان از مصاحبه پریس تی وی در برنامه فوکس «در زیر ذره بین» با زید حمید، مبصر سیاسی و مشاور امنیتی پاکستان به خوبی درک نمود که از همین قلم در پورتال افغان جرمن آنلاین به تاریخ دهم جون نشر گردید و نشان می دهد که پاکستان در پی چه منافع غیر مشروع و تسلط بر سرمایه های ملی افغانستان است و تا آنجا پیش می رود که ادعا می کند «افغانستان از لحاظ تاریخی جزء لا یتجزای پاکستان است»

شما می توانید نوشته قبلی اینجانب را به کمک لینک آتی مطالعه فرمائید:

http://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha_PDF/Ghani_j_ahdaf_stratigic_isi_pakistan_dar_afghanistan.pdf

پاکستان از دیر زمان در آرزوی عقد یک موافقتنامه امنیتی با ایالات متحده است ولی ایالات متحده و غرب با درک اینکه که این کشور به یک مرکز تربیه و تجهیز تند روان و منشاء دهشت افگنی در منطقه و جهان مبدل شده و از همین مراکز است که شبکه های آن به شمال افریقا و شرق میانه سرایت کرده است و تا هنوز هم ایمان الظواهری رهبر القاعده در صوبه سرحد بسر میبرد، و گروه های چون شبکه حقانی و جناح حزب اسلامی حکمتیار متحد دیگر طالبان از آنها حمایت و به دهشت افگنی ادامه میدهند، با امضای چنین موافقتنامه موافقت نکرده است. با خروج قوای محاروبی قوای بین المللی از افغانستان، پاکستان یکی دیگر از منابع و عواید اسعاری خود را از دست میدهد و آن حق العبور وسایط و تجهیزات و لوژستیک این قوا از طریق پاکستان است.

پاکستان میدانند که با تغییر حکومت جدید در افغانستان دیگر برادر خواندگی طالبان و دستگاه حاکمه افغانستان نیز به پایان خواهد رسید و ملت و حکومت جدید با پشتیبانی و قیمومیتی که از ملت در نتیجه این انتخابات می گیرد، تغییر فاحشی در پالیسی های خود در برابر آنانیکه از دستگاه استخبارات نظامی پاکستان (آی-اس-آی) دستور می گیرند، وارد خواهد کرد. آقای کرزی بیش از هشتاد بار درخواست مذاکره با این برادر خواندگان کرد ولی این موقف ضعیف،

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

گروه طالبان را بیشتر تشجیع نمود و با رد چنین درخواستهای عملیات دهشت افگانه را افزودند و بی گناهان بیشتری را قربانی نمودند. حالا حکومت جدید باید بجای درخواست مذاکره با آنان، با داران شانرا وادار سازد که دست از حمایت آنها بر دارند چون این گروه صلاحیت تصمیم گیری ندارد و باید با مرجعی مذاکره شود که صلاحیت تصمیم گیری را دارد. گذشته نشان داده است آنانیکه واقعاً خواستار صلح و مذاکره بوده اند یا توسط پاکستان کشته شده اند یا زندانی.

افغانستان از تقسیم هند و تشکیل پاکستان در سال ۱۹۴۷ میلادی تا کنون میدان تاخت و تاز و رقابت های منطقوی بین هند و پاکستان بوده است و به نحوی از انحا از این رقابت ها متضرر شده است. حالا هم با نزدیک شدن بیشتر افغانستان و هند و گسترش همکاری های تخنیکی و اقتصادی، نظامی و فرهنگی، پاکستان منافع غیر مشروع خود را در خطر می بیند.

پاکستان با تشکیل گروه طالبان و استفاده از برخی عناصر و رهبری آن برای برآورده ساختن سیاست عمق ستراتیژیک که توسط جنرال ضیاالحق دیکتاتور پاکستان در سالهای ۱۹۸۰ میلادی پیریزی گردید، به فکر بلعیدن افغانستان با استفاده از احساسات عقیدتی افغانها بود ولی نه تنها به این آرزوی نا میمون نرسید بلکه این نیات دامنگیر خود این کشور و معضله بزرگی گردیده و روزی نیست که تعدادی از بیگناهان پاکستان را نیز قربانی نگیرد. با شکست قطعی طالبان در افغانستان که پاکستان آنرا دور نمی بیند و میداند که دیگر این گروه جایگاهی در افغانستان نخواهد داشت و برخی از طالبان و نا راضیانی که به صفوف آنها پیوسته بودند، به اشتباه خود پی برده و تلاش دارند در پروسه سیاسی نقشی داشته باشند، دست به دامن امریکا انداخته تا آنرا فراموش نکند.

افزایش حملات طالبان و راکت بارانهای پاکستان بر کمر درین روزها نشانه دیگری از دست اندازی های پاکستان برای بی ثبات ساختن افغانستان درین مرحله تاریخی است که ملت افغانستان در آستانه تجلیل از انتقال قدرت بشکل مسالمت آمیز آن از یک حکومت منتخب به حکومت منتخب دیگر قرار دارد.

مردم افغانستان روز شماری دارند تا نتیجه نهانی انتخابات ریاست جمهوری اعلان شود. ولی هر کدام از این دو کاندید، داکتر عبدالله عبدالله و یا داکتر اشرف غنی احمدزی که برنده شود بر طبق وعده های که داده اند تغییرات کلی وارد خواهد کرد که شامل اوضاع داخلی و سیاست خارجی خواهد بود. مردم هم انتظار تغییر را می کشند و به آینده امید دوخته اند. اما انتظار مردم اینست تا به رأی آنها احترام گذاشته شود و آرزو ها و آمال آنها باز هم قربانی تقسیمات کرسی ها بین گروه های معامله گر قرار نگیرد و همان طوری که با اشتراک در انتخابات حماسه آفریدند، رهبران آینده هم با تجاربی که از گذشته ها آموخته اند، ممثل اراده این ملت باشند چون این ملت حماسه آفرین، دیگر آن ملت ده های قبل نیست و جواب گیرنده است.

پایان

د پانوی شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ